

[Tommy Dinesen]

Det kan virke besynderligt, at enkelte medlemmer af regeringen bliver ved med at tale om den snarlige bygning af Storebæltsbroen, medens regeringens fornemste mål er at få nedbragt de offentlige udgifter.

Svar (3/5 84):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Etablering af en fast forbindelse over Store Bælt er ikke alene et spørgsmål om statsudgifter og -indtægter, sådan som begrundelsen for spørgsmålet kan give indtryk af.

Det er også af betydning, og måske af større betydning, om de samfundsøkonomiske muligheder for projektet er til stede, det vil sige, om dets gennemførelse er forenelig med målsætningen om styrkelse af betalingsbalancen.

Dette blev også bragt til udtryk af regeringen, da den i februar 1983 besluttede at udskyde endelig stillingtagen til projektet til 1985, idet man herved forudsatte, at igangsættelsen af et så stort anlægsprojekt måtte forudsætte, både at underskuddet på statsbudgettet nedbringes, og at lånebehovet i udlandet reduceres.

En gunstig betalingsbalanceudvikling kræver imidlertid, at der sker en yderligere styrkelse af konkurrenceevnen her i landet, som det også fremgår af den netop udsendte økonomiske oversigt.

Det kommende års økonomiske udvikling vil derfor i høj grad være af betydning for afgørelsen om Storebæltsforbindelsen, som jo ikke alene er et spørgsmål om Storebæltsbro (tunnel), men som også har en række konsekvenser m.h.t. færgeforbindelser m.v. Da endelig beslutning først skal træffes i 1985, kan erfaringerne om det næste års økonomiske udvikling indgå i beslutningsgrundlaget.

Spm. nr. S 463

Til *miljøministeren* (27/4 84) af:

Thoft (SF):

»Finder ministeren det forsvarligt, at miljøstyrelsen i skrivelse af 5. og 29. marts 1984 har pålagt Studstrupværket ved Århus at anvende kul med særlig højt svovlindhold for at sikre særlig høj SO₂-forurening, for at denne kan blive genstand for måling?«

Begrundelse

I skrivelse af 5. og 29. marts 1984 har miljøstyrelsen fastsat kontrolmåleprogram for svovldioxidforureningen omkring Studstrupværket.

Der skal foretages særlig megen udledning dels i en 6 måneders periode i første omgang, dels dernæst i tre 3 måneders perioder i de efterfølgende 3 år. Med det formål at sikre tilstrækkelig målelig forurening anmoder miljøstyrelsen værket om at anvende kul med særlig højt svovlindhold.

I forvejen er der så mange problemer omkring skadevirkningerne af SO₂-forureningen i form af begyndende skovdød, helbredsgener for spædbørn osv., at denne slags eksperimenter med mennesker og natur omgående burde forbydes.

Svar (2/5 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Studstrupværket anvender kul med et svovlindhold på normalt mellem 0,5 og 1,5 pct. Disse svovlindhold er resultatet af El-sams almindelige indkøbspolitik, der går ud på at fremskaffe kul med så lavt svovlindhold som muligt inden for rimelige økonomiske rammer og under hensyntagen til den nødvendige forsyningsikkerhed.

Miljøstyrelsens aftale med Studstrupværket går ud på, at man i de perioder, hvor der skal foretages målinger af Studstrupværkets påvirkning af SO₂, så vidt muligt afbrænder de kulkvaliteter, der har højest svovlindhold. Kullene med lavere svovlindhold vil tilsvarende blive afbrændt uden for måleperioden.

Aftalen mellem miljøstyrelsen og Studstrupværket vil således ikke give anledning til ekstra SO₂-udsendelse, men alene indebære, at denne fordeles anderledes over tiden. Formålet hermed er, som nævnt, at give bedre mulighed for bedømmelse af værkets miljøpåvirkning. SO₂-udsendelsen vil under alle omstændigheder blive væsentlig lavere, end hvad der er tilladt ifølge godkendelsen.

Den bemærkning i brevet af 29. marts 1984, som tilsyneladende har været anledning til spørgsmålet, pålægger ikke værket, som nævnt i spørgsmålet, at anvende kul med særlig højt svovlindhold, men derimod »så vidt muligt at afbrænde kul med *relativt*